

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

บทเพลงร้องทุกข์

คำนำ

หนังสือบทเพลงร้องทุกข์นี้ เป็นการรวบรวมบทกวีห้าบทเข้าด้วยกัน บทที่ ๑, ๒ และ ๔ แต่ละบทมียี่สิบสองข้อ แต่ละข้อเรียงตามพยัญชนะยี่สิบสองตัว ในภาษาฮีบรู (เหมือนกับ ก,ข,ข ... ฮ) ในบทที่ ๓ มีทุกสิบหกข้อ คือใช้พยัญชนะหนึ่ง ตัวซ้ำสาม ครั้ง บทที่ ๕ ถึง แม้จะมียี่สิบสองข้อ แต่ก็ไม่ได้เรียงตามพยัญชนะยี่สิบสองตัวในภาษาฮีบรูเหมือนสิบหกบทแรก

หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือที่เศร้าที่สุด ในพระ คัมภีร์ พูดถึงเมืองเยรูซาเล็ม และวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าถูกศัตรูของอิสราเอลปล้นและทำลาย แต่ในความเลวร้ายที่เกิดขึ้น หนังสือเล่มนี้ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความ รักของพระเจ้าที่ไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขา เหมือนในบทที่ ๓:๒๒-๒๓ ที่ว่า “แน่นอน ความรักของพระ ยาร์เวห์ไม่มี วันสิ้น สุดแน่นอน ความเมตตาของพระองค์ไม่มี วันหมด สิ้น ความ รักและความ เมตตาของพระองค์เริ่ม ต้นใหม่ในทุกๆเช้า ความซื่อสัตย์ของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่”

เยรูซาเล็มเศร้าโศกที่ถูกทำลาย

๑ แยกแล้ว แยกแล้ว

๑ เยรูซาเล็ม ครั้งหนึ่งเคยเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยผู้คน

แต่ตอนนั้นถูกทอดทิ้งให้เดียวดาย ครั้ง หนึ่งเธอเคยเป็นเมืองที่ยิ่ง ใหญ่

ท่ามกลางชนชาติต่างๆ

แต่ตอนนี้ เธอเป็นเหมือนแม่ม่าย เธอเคยเป็นเจ้า หญิงที่สูง ศักดิ์ท่ามกลาง จักรวรรดิทั้งหลาย

แต่ตอนนี้ เธอกลับกลายเป็นทาส

๒ เธอร้องไห้คร่ำครวญอย่างขมขื่นในยาม ค่ำคืน

และหน้าตาบวม

ไม่มีใครปลอบโยนเธอเลย

ในท่ามกลางคนเหล่านั้นที่รักเธอ

เพื่อนของเธอต่างก็พากันทรยศเธอ

พวกเขาได้กลายเป็นศัตรูของเธอ

๓ อยู่ ดาร์ทหน ทุกข์เวทนาและถูกกดขี่ข่มเหง อย่างหนัก

และถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

เธออาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติต่างๆ

แต่ก็ไม่มีความสุขหรือความมั่นคงเลย

คนพวกนั้นที่ไล่ล่าเธอก็ตามเธอทัน

พวกเขาตามเธอมาทันตรงทางแคบ

๔ ถนนต่างๆที่มุ่ง หน้าไปคิ โยน ต่างร้องไห้ คร่ำครวญ

เพราะไม่มีใครเดินทางมาร่วมงานเทศกาล ประดูทั้งหมดของคิ โยน ถูกปล่อยให้กร้าง ว้างเปล่า

พวกนักบวชของเธอคร่ำครวญ

นางสาวทั้งหลายของคิ โยนต่างก็เศร้า โศก เสียใจ

ตัว คิ โยนเองรู้สึกขมขื่นยิ่ง นึกกับเรื่อง ทั้งหมดนี้

๕ พวก ศัตรูของเยรูซาเล็มได้กลายเป็นพวก เจ้านายของเธอ

ศัตรูของเธอก็ได้พักผ่อนอย่างสบายใจ

ที่เป็นอย่างนี้ ก็เพราะ พระยาร์เวห์ได้ทำให้

เยรูซาเล็มต้องทนทุกข์ทรมาน

เพราะเธอฝ่าฝืนกฎอย่างมากมาย

ลูกเล็กทั้งหลายของเธอได้จากไป

ศัตรูของเธอได้จับพวกเขาไป

๖ สง่า ราศีทั้งหมดของนางสาวคิ โยนหมดไป แล้ว

พวกผู้สูงศักดิ์ของเธอก็เป็นเหมือนกวางที่หา ทွ่งหญ้าไม่เจอ

ดัง นั้นพวก เขาต้องเดินต่อไปอย่างหมด ไร้แรงต่อหน้านักล่าสัตว์

๗ ในช่วงเวลาที่เยรูซาเล็มตกทุกข์ได้ยาก

เธอได้ระลึก ถึงของมีค่าทั้งหลายที่เธอเคย มี ในอดีต

เมื่อคนของเธอตกไปอยู่ในกำมือศัตรู

และไม่มีใครช่วยเธอ

พวกศัตรูของเธอก็มองเธอ

และหัวเราะเยาะที่เธอล้มสลาย

๘ เยรูซาเล็ม ได้ทำบาปอันยิ่งใหญ่

ดังนั้นเธอจึงกลายเป็นของที่นารีงเกียจ

คนเหล่านั้นที่เคยให้เกียรติกับเธอ

เดี๋ยว นี้กลับดู หมิ่นเธอเพราะพวกเขาได้เห็น เธอเปลือยเปล่า

เธอร้องคร่ำครวญ

และหันจากไปด้วยความอับอายขายหน้า

๘ “ความไม่บริสุทธิ์ของเธอติดอยู่ที่ชุดของเธอ เธอไม่ได้คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเธอ ความล้มสลายของเธอเกิดขึ้นอย่างน่าใจหาย และไม่มีใครปลอบโยนเธอ

เธอร้องออกมาว่า “พระยาห์เวห์ ดูความทุกข์ ของฉันสิ

ดูสิ ว่าศัตรูของฉันคุยทับฉันขนาดไหน”

๑๐ ศัตรูของเธอได้ยื่นมือออกมาคว้าสิ่งที่มีค่า ทั้งหมดของเธอไป

ใช่ แล้ว เธอได้เห็นชนชาติอื่น ๆ บุกเข้าไปใน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเธอ ชนชาติเหล่านี้ เป็นชนชาติที่พระองค์ได้สั่งไว้

ว่า “ห้ามไม่ให้คนพวกนี้เข้าไปในที่ ประชุมของ เจ้า”

๑๑ คนเยรูซาเล็มทั้งหมดร้องครวญ ครางหา อาหารกัน

พวกเขาได้เอาสิ่งมีค่าของพวกเขาามาแลกกับ อาหาร

เพื่อประทังชีวิตของพวกเขา เธอพูดว่า “พระ ยาห์เวห์เจ้าข้า ดูสิว่า ฉันได้กลายเป็นขอลานไปแล้ว”

๑๒ เฮ้ พวกเจ้า พวกเจ้าที่เดินผ่าน มา มองไปทั่วดูสิ ดูสิว่า มีความเจ็บปวดโหดร้าย เหมือนกับความเจ็บปวดที่ได้เกิดขึ้นกับ ฉัน

เป็นความ เจ็บ ปวดที่พระ ยาห์เวห์ทำให้เกิด ขึ้นกับ ฉันตอนที่พระองค์โกรธ ฉันอย่าง แรง

๑๓ พระองค์ส่งไฟลงมาจากเบื้องบน

และทำให้มันลึกเข้าไปในกระดูกของฉัน พระองค์ได้กางตาข่ายออกเพื่อตักทำฉัน และนำฉันกลับมา

พระองค์ทำให้ฉันกลายเป็นดิน เป็นดิน แดนที่ว่าง เปล่า

และทำให้ฉันป่วยตลอดวัน

๑๔ พวกความบาปนั้นของฉันถูกผูกมัดเข้ากับ แอก

พระองค์ใช้ มือของพระองค์ทอความ บาป เหล่านั้นเข้าด้วยกัน

ความบาปเหล่านั้นได้วางอยู่บนคอของฉัน มันดูเดาอกำลังของฉันไป

พระองค์ทำให้ฉันตกไป อยู่ในกำ มือของคน เหล่านั้นที่ฉันต่อต้านไม่ไหว

๑๕ องค์เจ้าชีวิตได้ทอด ทิ้งนักรบทุก คนของ ฉันที่เคยอยู่ข้างในกำแพงของฉัน

พระองค์ได้เรียกกระดม พลมาต่อ ด้านฉันเพื่อ ทำลายทหารหนุ่มของฉัน

องค์เจ้าชีวิตได้เหยียบ ย่าองุ่นอยู่ในบ่อ องุ่น ซึ่งเป็นของนางสาวยูดาห์

๑๖ ฉันร้องคร่ำครวญเพราะเรื่องเหล่านี้

ดวงตาของฉันมองไปด้วยน้ำตา

ฉันรู้สึกอย่างนี้ เพราะไม่มีใครปลอบใจอยู่ใกล้ ฉัน

ไม่มีใครทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น

ลูกๆ ของฉันเป็นเหมือนกับดินแดนที่รกร้าง เพราะศัตรูของพวกเขาเข้ามายึดชัยเหนือพวกเขา

๑๗ ศิโยนได้ยื่นมือออกมาทั้งสองข้าง

แต่ไม่มีใครจะปลอบโยนเธอ

พระ ยาห์เวห์ได้สั่งให้ชนชาติรอบๆ ายา โคบให้ กลายเป็นศัตรูของเขา

เยรูซาเล็มได้กลายเป็นเหมือนสิ่ง ที่ไม่ บริสุทธิ์ท่ามกลางพวกเขา

๑๘ เยรูซาเล็มพูด ว่า “พระ ยาห์เวห์นั้นทำถูก ต้องแล้วที่ลงโทษฉัน

เพราะฉันไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระองค์

ชนชาติทั้งหลายในโลกนี้ ฟังให้ตี

ดูความเจ็บปวดของฉันสิ

ทั้งคน หนุ่ม สาวของ ฉันถูก จับไปเป็น เชลย หมดแล้ว

๑๙ ฉันได้เรียกคนเหล่านั้นที่รักฉันให้มาช่วย

แต่พวกเขาทำให้ฉันผิดหวัง

พวกนักบวชและพวกผู้อาวุโสของฉันได้ตาย ไปในเมือง

ตอนที่พวก เขาออก ไปหาอาหารเพื่อประทัง ชีวิต

๒๐ พระยาห์เวห์เจ้าข้า ดูสิ ฉันกำลังตก ทุกข์ ได้ยาก

ท้องของฉันกำลังปั่นป่วน

ใจของฉันแตกสลายอยู่ภายใน

เพราะฉันได้ตกฏอย่างมา

เด็ก ๆ ถูกฆ่า พันด้วย ดาบอยู่บนท้อง ถนนด้าน นอก

ส่วนในบ้าน ความตายก็รออยู่

๒๑ ผู้คนได้ยืมว่า ฉันกำลังร้อง ให้คร่ำครวญ

แต่ไม่มีใครปลอบใจฉัน

ศัตรูของ ฉันทุก คนได้ยื่นถึงความ เจ็บ ปวด ของฉัน

พวกเขาตีใจที่พระองค์ทำอย่างนี้กับฉัน

ขอให้พระองค์โปรดในวันแห่งการลงโทษนั้น เป็นวัน ที่พระองค์ได้ประกาศไว้ให้มา

ตกลงบนพวกเขาด้วย

ให้พวกเขาเป็นเหมือนกับฉันด้วยเถิด
 ๒๒ ขอ ให้ความ ชั่วทั้งหมดที่พวก เขาทำ
 ปรากฏอยู่ต่อหน้าพระองค์ด้วยเถิด
 และขอ ให้พระองค์ทำกับพวก เขาอย่างร้าย
 แแรง
 เหมือน กับที่พระองค์ทำกับ ฉันอย่างร้าย แแรง
 เพราะสิ่งชั่วช้าทั้งหมดที่ฉันได้ทำไป
 ที่ฉันพูดอย่างนี้ ก็เพราะฉันครวญครางอย่าง
 หนักและจิตใจฉันก็เจ็บป่วย”

พระยาห์เวห์ทำลายเยรูซาเล็ม

๑ แยกแล้ว แยกแล้ว ด้วยความโกรธของ
 ๒ พระยาห์เวห์ พระองค์ได้ทำให้นางสาวติ
 โยเน น่าชยะชาญง
 พระองค์ได้โยนศักดิ์ศรีของอิสราเอลจาก
 ท้องฟ้าลงสู่ดิน
 พระองค์ไม่ สนใจที่จะปกป้องเกียรติของที่
 วางเท้าของพระองค์ * ตอน ที่พระองค์
 โกรธ
 ๒ พระ ยาห์เวห์ได้ทำลายที่พัก อาศัยทั้งหมด
 ของยาโคบ
 พระองค์ไม่มีเมตตากับเขาเลย
 ตอนที่พระองค์โกรธ พระองค์ได้ทำลายพวก
 ป้อมปราการของนางสาวยูดาห์
 พระองค์ดึงเธอลงมาจากดิน
 พระองค์ทำให้อาณาจักรของ ยู ดาห์และผู้นำ
 ทิ้งหลายเสื่อมเกียรติไป
 ๓ ตอน ที่พระองค์โกรธ พระองค์ได้ตัดเขา
 สัตว์ของอิสราเอล †
 พระองค์เลิกปกป้องอิสราเอล ‡
 ในขณะที่ข้าศึกกำลังบุกเข้ามาใกล้
 และพระองค์ก็เผายาโคบ
 เหมือนเปลวเพลิงที่เผาผลาญทุกอย่างรอบๆ
 มัน
 ๔ พระองค์เฝ้าค้นรื้อราวกับว่าเป็นศัตรู
 มือขวาของพระองค์เล็งอย่างไม่ สัน ใหว
 ราวกับเป็นปรปักษ์
 พระองค์ฆ่าชายที่หล่อ เหลาของ ยู ดาห์จน
 หมด

พระองค์เทความ โกรธ แค้นของ พระองค์
 เหมือนไฟเข้าไปในเตาที่ของนางสาวติ
 โยเน
 ๕ องค์เจ้าชีวิตเป็นเหมือนศัตรู
 พระองค์กลืนกินอิสราเอล
 พระองค์กลืน กินป้อมปราการทั้งหมดของ
 เธอ
 พระองค์กลืน กินเมืองทั้ง หลายของ เธอที่มี
 กำแพงกัน
 พระองค์ทวีความเศร้าโศกและการคร่ำครวญ
 ให้กับนางสาวยูดาห์
 ๖ พระองค์ถอนวิหารของพระองค์เหมือน กับ
 ถอนเพิงในสวน
 พระองค์ทำลายดินที่นัดพบของพระองค์
 พระองค์ทำให้เทศกาลและวันหยุดทาง
 ศาสนาทั้งหลายจบสิ้นไปในเมืองศิโยน
 พระองค์ถูกเหยียดหยามทั้งกษัตริย์และ
 นักบวชตอนที่พระองค์โกรธจัด
 ๗ พระยาห์เวห์ทอดทิ้งแท่นบูชาของพระองค์
 พระองค์บอบปัดสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของ
 พระองค์
 พระองค์มอบกำแพงป้อมปราการของ
 เยรูซาเล็มให้ตกอยู่ในกำมือศัตรู
 พวก ศัตรูต่างให้ ร้องกันในวิหารของพระ
 ยาห์เวห์
 เหมือนกับมิงานเทศกาล
 ๘ พระ ยาห์เวห์ได้ตัดสิ้น ใจทำลายกำแพง
 เมืองของนางสาวติโยเน
 พระองค์ได้วัดดูแล้วว่า จะทำลายถึงแค่ไหน
 พระองค์ไม่ได้หัดมือกลับจากการทำลายมัน
 พระองค์ทำให้ป้อมปราการและกำแพงร้อง
 คร่ำครวญ
 พวกมันทรุดโทรมไปด้วยกัน
 ๙ ประตุ เมืองต่างๆของเยรูซาเล็มทรุดลงใน
 ดิน
 พระองค์ทำลายเหล็กดาบประตุทั้งหลาย จน
 แดกเกละเอียด
 กษัตริย์และผู้ สูง ศักดิ์ทั้ง หลายถูกกวาดต้อน
 ไปเป็นเชลยท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย

* ๒:๑ ที่วางเท้าของพระองค์ อาจจะหมายถึง เยรูซาเล็ม วิหาร หรือหีบแห่งคำมั่นสัญญาของ
 พระองค์ก็ได้

† ๒:๓ เขาสัตว์ของอิสราเอล หมายถึง พละกำลังทางทหารของอิสราเอล หรือกษัตริย์ของ
 เขา

‡ ๒:๓ พระองค์เลิกปกป้องอิสราเอล แปลตรงๆได้ว่า “พระองค์ได้ดึงมือขวาของพระองค์
 จากอิสราเอล”

ไม่เหลือใครเลยที่จะอยู่ให้คำสั่งสอน
แม้แต่พวกผู้พูดแทนพระเจ้าของเธอก็ไม่ได้
รับนิมิตจากพระยาห์เวห์

๑๐ พวกผู้อาวุโสของนางสาวคีโยน
ต่างพากันนั่งเจียบบนอยู่กับพื้น
พวกเขาต่างก็โยนฝุ่นลงบนหัวของตน
พวกเขาสวมใส่เสื้อผ้ากระสอบ
พวกหญิงสาวบริสุทธิ์ของเยรูซาเล็มต่างก้ม
หัวลงถึงพื้นด้วยความเสียใจ

๑๑ ตาของผมมีน้ำตาคลอเบ้า
ท้องไส้ผมปั่นป่วนไปหมดแล้ว
ตับผมทะลักลงสู่ดินแล้ว
เพราะคนของผมถูกทำลาย
ลูกเล็กเด็กแดงก็เป็นลมล้มพับไปบนถนนในเมือง

๑๒ พวกเด็ก ๆ พูดกับแม่ของพวกเขาว่า
“แม่จ๋า อาหารและเครื่องดื่มอยู่ที่ไหน”
พวกเขาเป็นลมล้มพับไปที่ลานเมือง
เหมือนคนบาดเจ็บและตายไปในอ้อมอกของแม่

๑๓ นางสาวเยรูซาเล็ม จะ ให้ผมเปรียบเจ้า
เหมือนกับอะไรดี
จะให้เปรียบเจ้ากับอะไรดี
นางสาวคีโยน จะ ให้ผมเอาเจ้าไปเปรียบกับ
อะไรดี

จะให้ผมปลอบโยนเจ้ายังไงดี
ความหายนะของเจ้านั้นยิ่งใหญ่เหมือนทะเล
ใครจะเยียวยารักษาเจ้าได้

๑๔ พวกผู้พูดแทนพระเจ้าของเจ้าได้บอกเจ้า
เกี่ยวกับนิมิตที่พวกเขาเห็น
แต่นิมิตพวกนั้นมันไร้สาระและเชื่อไม่ได้
พวกเขาไม่ได้เปิดเผยความผิดบาปของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้คืนสู่สภาพดีเหมือนเดิม
แต่พวกเขา กลับพูดนิมิตจอมปลอมเกี่ยวกับ
เจ้า

เพื่อนำให้เจ้าหลงไป

๑๕ ทุก คนที่เดินผ่านมาทาง นั้นต่างตบมือ
เยาะเจ้า

พวกเขาฉิวปากและส่าย หัวต่อ เจ้า นางสาว
เยรูซาเล็ม

พวกเขาพูดเยาะว่า “นี่ นะ หรือเมืองที่ผู้คน
ต่างพูดกันว่า

เป็นเมืองที่สวยอย่างไม่มีที่ติ
ซึ่งเคยให้ความสุขกับคนทั้งโลก”

๑๖ พวก ศัตรูทั้งหมดของ เจ้าจะเปิดปากกว้าง
หัวเราะเยาะเจ้า

พวกเขาจะฉิวปากและกัดฟันและพูดว่า
“เราได้กลืนกินพวกเขาไปจนหมด
นี่แหละเป็นวันที่พวกเรารอคอย วันนั้นได้มา
ถึงแล้ว

และเราก็ได้เห็นมันกับตาของเราเอง”
๑๗ พระ ยาห์เวห์ได้ทำในสิ่ง ที่พระองค์
วางแผนไว้

พระองค์ได้ทำตามคำขู่ของพระองค์
พระองค์ได้ทำตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้
นานมาแล้ว

พระองค์ได้ทำลายมันลงโดยไม่ส่งสาร
พระองค์ทำให้ศัตรูของเจ้าเฉลิมฉลองกัน
พระองค์ได้ทำให้ศัตรูของเจ้าเข้มแข็งขึ้น

๑๘ กำแพงเมืองของนางสาวคีโยน
ร้องเรียกองค์เจ้าชีวิตจากใจของเจ้า
ให้นำตาของ เจ้าไหลพรัง พรุออก มาเหมือน
ลำธาร ทั้งวันทั้งคืน

อย่าได้หยุดร้องเลย

อย่าให้ดวงตาของ เจ้าได้หยุด พักจากการ
ร้องไห้

๑๙ ลูกขึ้นมาร้องตะโกนในยามค่ำคืน
ลูกขึ้นมาร้องตะโกนในทุกช่วงต้นยาม
เทใจของ เจ้าออก มาเหมือนน้ำต่อ หน้าองค์
เจ้าชีวิต

ชู มือของ เจ้าขึ้นต่อพระองค์เพื่อขอชีวิตของ
ลูกๆ เจ้าที่เป็น ลมล้ม พับไปเพราะความ
หิวตามหัวถนนต่างๆ

๒๐ มองดูสิ พระยาห์เวห์ สังเกตดูสิว่า

พระองค์ได้ทำอย่างนี้กับใคร
สมควรแล้ว หรือที่ผู้หญิงจะกินลูกของตัวเอง
ลูกๆที่พวกเขาดูแล

สมควรแล้ว หรือที่พวก นักบวชและพวกผู้
พูด แทน พระเจ้าจะถูก ฆ่าในสถาน ที่
ศักดิ์สิทธิ์ขององค์เจ้าชีวิต

๒๑ ทั้งคนหนุ่มและคน แก่นอน คว่าอยู่บนพื้น
กลางถนน

คนสาว ๆ และหนุ่ม ๆ ของผมถูกตาบอดฆ่าฟันล้ม
ลง

พระองค์ฆ่าพวกเขาในวันที่พระองค์โกรธ
พระองค์สังหารพวกเขาอย่างไรก็ตามเมตตา

๒๒ พระองค์เรียกศัตรูจากรอบ ข้างให้มาชม
ขวัญฉันราวกับ ว่าพระองค์เชิญพวก เขา
มางานเลี้ยง

ในวันที่พระยาห์เวห์โกรธนั้น ไม่มีใครหนีพ้น
หรือรอดชีวิตอยู่

ศัตรูของ ฉันได้ทำลายลูกๆที่ฉันเฝ้า
ทะนุถนอมเลี้ยงดูมาจนหมดสิ้น

ความหมายของความทุกข์ยากลำบาก

๑ ผมเป็นคนที่ไม่เห็นความทุกข์ ยาก

๓

ลำบากมามากแล้ว
พระเจ้าตีผมด้วยไม้เท้าของพระองค์

ตอนที่พระองค์โกรธ
๒ พระองค์นำผมและทำให้ผมเดินในความ
มืด ไม่ใช่ความสว่าง

๓ พระองค์ตีผมคนเดียว
ครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดวัน

๔ พระองค์ทำให้เนื้อและหนังของ ผม
เหี่ยวแห้งไป

พระองค์หักกระดูกของผม
๕ พระองค์สร้างพวกหอคเคลิอนที่สำหรับโจมตี

ผม
และโอบล้อมผมด้วยความยากจน และความ
ทุกข์ยาก

๖ พระองค์ทำให้ผมนั่งอยู่ในความมืดมืด
เหมือนกับคนที่ตายไปนานแล้ว

๗ พระองค์สร้างกำแพงล้อมผมไว้ ผมหนีไม่
ได้

และพระองค์เอาโซ่ทองสัมฤทธิ์อันหนัก อึ้ง
ล่ามผมไว้

๘ ถึงแม้ผมได้ร้องให้ช่วย
พระองค์ก็เพิกเฉยต่อคำอธิษฐานของผม

๙ พระองค์กั้นถนนของผมด้วยกำแพงที่สร้าง
จากหินสกัด

พระองค์ทำให้ผมเดินทางต่อไปไม่ได้

๑๐ พระองค์เป็นเหมือนหมึกที่คอยตะครุบผม
เหมือนสิ่งโตที่คอยข่มโจมตีผม

๑๑ พระองค์ไล่ล่าผมจนออกนอกทางของ ผม
และฉีกผมเป็นชิ้นๆ

พระองค์ปล่อยให้ผมถูกทิ้งอย่างสิ้นหวัง

๑๒ พระองค์ไถ่ถอนผมจากมือของพระองค์
และเอาผมเป็นเป้าลูกธนูนั้น

๑๓ พระองค์ยิงผมที่ใต้
ตัวลูกธนูที่เอามาจากแล่งของพระองค์

๑๔ คนของผมหัวเราะเยาะผม
พวกเขาร้องเพลงล้อเลียนผมทั้งวัน

๑๕ พระองค์ทำให้ผมเต็มไปด้วยความขมขื่น
พระองค์ทำให้ผมอิมด้วยน้ำบอระเพ็ดอันขม

๑๖ พระองค์ทำให้ฟันผมพังละเอียดด้วยก้อน
กรวด

พระองค์กระแทบผมจมดิน

๑๗ จิตใจผมไม่มีความสุขเลย
ผมลืมนไปแล้วว่า สิ่งที่ดีๆเป็นอย่างไร

๑๘ ผมบอกกับตัว เองว่า “อนาคตและความ
หวังของผมจากพระยาห์เวห์

ได้สูญสิ้นไปหมดแล้ว”

๑๙ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ ขอได้ โปรดจดจำถึง
ความทุกข์ยากลำบากของข้าพเจ้า

การ เวิร์ธไปมาของข้าพเจ้าและน้ำ บอ ระ
เพ็ดอัน ขมและยา พิษที่ข้าพเจ้าต้องดื่ม

นั้น
๒๐ ผมจำได้ ดีถึงความทุกข์ ยากที่เกิด ขึ้นกับ
ผม

และผมก็หดหูใจ
๒๑ แต่ผมระลึกได้ถึงสิ่งหนึ่ง
ทำให้ผมเกิดความหวังขึ้น

๒๒ แน่นอน ความรักของพระยาห์เวห์ไม่มีวัน
สิ้นสุด

แน่นอน ความ เมตตาของพระองค์ไม่มีวัน
หมดสิ้น

๒๓ ความ รักและความ เมตตาของพระองค์
เริ่มต้นใหม่ในทุกๆเช้า

ความซื่อสัตย์ของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่

๒๔ จิตใจของ ผมพูดว่า “พระ ยาห์เวห์เป็นทุก
สิ่งที่ผมต้องการ

ดังนั้นผมจึงมีความหวังในพระองค์”

๒๕ พระยาห์เวห์ดีกับคนที่รอคอยพระองค์
พระยาห์เวห์ดีกับคนที่แสวงหาพระองค์

๒๖ มันเป็นเรื่องที่ดีที่คนจะมีความ หวังและสงบ
ใจ

รอคอยการช่วยกู้จากพระยาห์เวห์

๒๗ มันเป็นเรื่องที่ดีที่คนจะเรียนรู้
ที่จะแบกภาระในวัยหนุ่มสาว

๒๘ เขาควรจะนั่งคนเดียวและอยู่เงียบๆ
เมื่อพระยาห์เวห์วางภาระหนักบนเขา

๒๙ ให้เขาเอาหน้าซบดิน
ไม่แน่อาจจะมีหวัง

๓๐ ให้เขายืนแค้นแก่กับคนที่ตบเขา
ให้เขายอมรับความ อับอายขาย หน้าอย่าง
เต็มที

๓๑ พระยาห์เวห์จะไม่ทอดทิ้งคนตลอดไป

๓๒ ถ้าพระองค์เป็นผู้ ที่ทำให้เกิดความทุกข์
ยากขึ้น พระองค์ก็จะแสดงความเมตตา
เหมือนกัน

ตามความรักมั่นคงอันเหลือเฟือของพระองค์

๓๓ พระองค์ไม่ชอบทำร้ายใคร
หรือทำให้ใครต้องทุกข์ยากลำบาก

๓๓ เมื่อนักโทษทุกคนในโลกนี้
 ถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า
 ๓๔ เมื่อมนุษย์ถูกละเมิดสิทธิ
 ต่อหน้าพระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งสูงสุด
 ๓๖ เมื่อคดีของคนหนึ่งถูกขัดขวางไม่ได้ รับ
 ความยุติธรรม
 คิดว่าพระยาห์เวห์ไม่เห็นสิ่งเหล่านี้หรือ
 ๓๗ ไม่มีใคร หรือคนที่สามารถพูดแล้วให้มัน
 เป็นไปตามที่เขาพูด
 นอกจากพระยาห์เวห์จะสั่งให้มันเกิดขึ้น
 ๓๘ ทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดีเกิดขึ้นมา
 ตามคำสั่งของพระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งสูงสุด
 ๓๙ ตราบใดที่เรายังมีชีวิตอยู่
 ก็ไม่ควรบ่นเมื่อถูกลงโทษเพราะทำบาป
 ๔๐ ให้เราทดสอบและสำรวจถึงการกระทำ
 ของเรา
 แล้วหันกลับไปหาพระยาห์เวห์
 ๔๑ ให้เรายกใจของเราพร้อมกับมือทั้งสองขึ้น
 ต่อพระเจ้าในสวรรค์และพูดว่า
 ๔๒ “ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ พวก เราได้ทำบาป
 และกบฏต่อพระองค์
 และพระองค์ไม่ได้ให้อภัยพวกเรา
 ๔๓ พระองค์ได้ปกคลุมเราด้วยความ โกรธ
 และไล่ติดตามเรา
 พระองค์ฆ่าเราอย่างไม่ปราณี
 ๔๔ พระองค์เอาเมฆมาปกคลุมพระองค์ไว้
 เพื่อป้องกันไม่ ให้คำอธิษฐานผ่านไปถึง
 พระองค์
 ๔๕ พระองค์ทำให้เราเป็นเหมือน กับเศษ เเดน
 และขยะ
 ท่ามกลางชนชาติอื่นๆ
 ๔๖ พวกศัตรูของเรา
 พุดหัวเราะเยาะดูถูกพวกเรา
 ๔๗ พวก เราตื่นตระหนกและตกอยู่ในหลุม
 พราง
 อยู่ในความพินาศและถูกทำลาย”
 ๔๘ น้ำตาไหลจากดวงตาของผมหายสาบสูญ
 เพราะคนของผมนั่งจม
 ๔๙ น้ำตาของผมหลอลอย่างไม่มีขาดสาย
 ผมหจะร้องไห้ไม่หยุด
 ๕๐ จนกว่าพระ ยาห์เวห์จะมองลงมาจาก
 สวรรค์
 และเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น
 ๕๑ จิตวิญญาณของผมนเป็นทุกข์ยิ่งนัก
 เพราะผมเห็นว่าเกิดอะไร ขึ้นกับเด็กสาวๆใน
 เมืองผม

๕๒ คน เหล่า นั้นที่เป็นศัตรูกับ ผมโดยไม่มี
 สาเหตุ
 ๕๓ ไล่ล่าผมเหมือนกับนกตัวหนึ่ง
 พวกเขาจะจับชีวิต ผมด้วยการโยนผม
 ลงไปในบ่อ
 และเอาหินขว้างผม
 ๕๔ นำได้ไหลท่วมหัวผม
 ผมหพูดว่า “ชีวิตของผมจบสิ้นแล้ว”
 ๕๕ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ ข้าพเจ้าเรียกชื่อของ
 พระองค์
 จากหลุมที่ลึกที่สุด
 ๕๖ ขอช่วยฟังเสียง ร้องของข้าพเจ้าด้วย ขอ
 อย่าได้ปิดหูพระองค์
 จากเสียงร้องละห้อยของข้าพเจ้า
 จากเสียงร้องให้ช่วยของข้าพเจ้า
 ๕๗ เมื่อข้าพเจ้าเรียก หาพระองค์ ขอ ให้
 พระองค์เข้ามาใกล้ด้วยเถิด
 ขอพระองค์ปลอบว่า “อย่ากลัวเลย”
 ๕๘ องค์เจ้าชีวิต ขอช่วยแก้ต่างให้กับข้าพเจ้า
 ด้วย
 ขอพระองค์ช่วยไถ่ ชีวิตข้าพเจ้าคืน มาด้วย
 เถิด
 ๕๙ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ ดูเรื่องที่ข้าพเจ้าผิดต่อ
 ข้าพเจ้าสิ
 ช่วยตัดสินคดีของข้าพเจ้าอย่างยุติธรรมด้วย
 ๖๐ พระองค์ ดูความอาฆาตที่พวก เขามีต่อ
 ข้าพเจ้าสิ
 พระองค์ ดูแผนชั่วทั้ง หลายที่พวก เขามีต่อ
 ข้าพเจ้าสิ
 ๖๑ ข้า แต่พระ ยาห์เวห์ ฟังสิ พวก เขากำลัง
 เยาะเย้ยข้าพเจ้าอยู่
 ฟัง สิ พวก เขากำลังวางแผนชั่ว ร้ายต่อ
 ข้าพเจ้า
 ๖๒ ฟัง สิ พวก ศัตรูของข้าพเจ้าซุบซิบนินทา
 ข้าพเจ้าตลอดทั้งวัน
 ๖๓ ดูสิ ไม่ว่าพวก เขาจะยืนหรือนั่ง
 พวกเขาก็ร้องเพลงหัวเราะเยาะข้าพเจ้า
 ๖๔ ข้าแต่พระยาห์เวห์ช่วยตอบแทนพวกเขา
 ให้สาสมกับสิ่งที่พวกเขาได้ทำลงไป
 ๖๕ ขอให้พวกเขาคลุ้มใจ
 และสาปแช่งพวกเขาด้วย
 ๖๖ ขอ ให้พระองค์ไล่ ล่าพวก เขาด้วยความ
 โกรธ
 และทำลายพวกเขาให้หมดสิ้นไปจากภายใต้
 ฟ้าสวรรค์ของพระยาห์เวห์

เยรูซาเล็มถูกโจมตีอย่างสยดสยอง

๑ แยกแล้ว แยกแล้ว คูสิ ทองคำสูญเสียด
ประกายอันเจิดจ้าของมินขนาดไหน
คูสิ ทองคำอย่าง ดีสูญ เสียประกายระยิบ
ระยับขนาดไหน

เพชร พลอยศักดิ์สิทธิ์ถูกทิ้งเกลื่อนกลาดตาม
ท้องถนน

๒ แยกแล้ว แยกแล้ว พวก ลูกๆของศิโยนมีค่า
มาก

พวกเขามีค่ามากกว่าทองคำบริสุทธิ์
แต่ทำไมตอน นี้คนถึงคิด ว่าพวก เขาเป็นแค่
หม้อดินที่กระจอกๆ

ที่นักปั้นหม้อปั้นขึ้นมาเท่านั้น

๓ ขนาดหมาในยังเลียนมลูกของมัน
แม้แต่แม่หมายังให้ลูกของมันดูดนมจากเต้า
แต่ทำไมคนของเราถึงโหดร้าย

เหมือนนก กระจอกเทศที่ทิ้งลูกของมันในที่
เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง

๔ ลิ่นของ เด็กที่ยังไม่หย่านมติดอยู่ที่เต้าน
ปากเพราะกระหายจัด

พวกเด็กเล็กๆร้องขออาหาร
แต่ไม่มีใครให้อาหารกับพวกเขา

๕ คนพวกนั้นที่เคยกินอย่างหรูหรา
ตอนนี้ยากจนข้นแค้นอยู่ตามท้องถนน

คนพวกนั้นที่เคยสวมใส่เสื้อผ้าราคาแพง
ตอนนี้เก็บของอยู่ตามกองขยะ

๖ ดั่งนั้นความชั่วร้ายของคนของผมนั้น
ยิ่งใหญ่กว่าความบาปของเมืองไซโดมเสียอีก

เมืองไซโดม ถูกทำลายไปชั่วทวีปดา
ทั้งๆที่ไม่ได้ถูกโจมตี

๗ พวกนาสิร์^{*} ของเยรูซาเล็มนั้นเคยชาวกว่า
หิมะ

พวกเขาเคยชาวกว่าน้ำนม
ร่างกายของพวก เขาเคยแดงปลั่งปลั่ง

เหมือนปะการัง
หนวดคราของพวก เขาเคยเหมือนพลอยสี

นำเงินเข้ามา

๘ แต่ตอนนี้พวกเขาดำยิ่งกว่าซีเข้มมา
ไม่มีใครจำพวกเขาได้ตามท้องถนน
มีหนังเหี่ยวหุ้มกระดูก

และเหี่ยวแห้งเหมือนไม้พินแห้ง

๙ คนที่ตายด้วยดาบในสงคราม
ก็ยังดีกว่าอดอยากตาย

คนที่ถูกดาบแทงตาย
ก็ยังดีกว่าคนเหล่านั้นที่มีไร่นาที่ไม่เกิดผล

๑๐ พวกแม่ที่เต็มไปด้วยความรัก
เอาลูกของตัวเองมาต้มกิน

พวกลูกๆได้กลายเป็นอาหารสำหรับพวกเขา
ตอนที่คนของผมถูกทำลาย

๑๑ พระ ยาร์เวห์^{*}แสดงความโกรธเกรี้ยวออก
มาอย่างไม่อัน

พระองค์ทอดความโกรธของพระองค์ออกมา
พระองค์จุดไฟในศิโยน

และมันเผาผลาญลงไปถึงราก

๑๒ พวกกษัตริย์ของโลกนี้ไม่เชื่อสิ่งที่เกิดขึ้น
รวมทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ด้วย

พวก เขาไม่ เชื่อว่าคูริและศัตรูจะฝ่าเข้าไป
ในประตูเมืองเยรูซาเล็มได้

๑๓ เป็นเพราะความ บาปต่างๆของพวกผู้ พูด
แทน พระเจ้าและความชั่ว ชั่วของพวก
นักบวช

คนพวก นี้แหละที่เป็นต้น เหตุทำให้คน
บริสุทธิ์ต้องมาสูญเสียดเลือดเนื้อ

๑๔ ทั้งพวกผู้ พูด แทน พระเจ้าและพวก
นักบวชเดินไปมาตามท้อง ถนนเหมือน
คนตาบอด

เสื้อผ้าเปื้อนเลือดไม่มี ใครกล้าแตะ ต้อง
เลือดผ้าพวกเขา

๑๕ คนได้ร้องตะโกนว่า “ไปให้ พ้น พวกไม่
บริสุทธิ์

ไปให้พ้น ไปให้พ้น อย่าเข้ามาใกล้เรา”
พวกนั้นได้หนีและเดินเร็วร้อนไป

คนที่อาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย พูด
ว่า

“พวก เขาจะอยู่ร่วม กับพวก เราไม่ได้อีก
แล้ว”

๑๖ พระ ยาร์เวห์เองเป็นผู้ทำให้พวกเขา
กระจัดกระจายไป

พระองค์ไม่ดูแลพวกเขาอีกต่อไป
ไม่มีใครให้เกียรติพวกนักบวช

และไม่มีใครไว้ชีวิตของพวกคนแก่
๑๗ ดวงตาของพวกเราอ่อนล้าไปหมด

^{*}๔:๖ **ดั่งนั้นความ ... ไซโดมเสียอีก** ประโยคนี้อาจแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ดั่งนั้นการลงโทษ
คนของผมนั้น ยิ่งใหญ่กว่าการลงโทษของเมืองไซโดมเสียอีก”

^{*}๔:๗ **นาสิร์** หมายถึงผู้ชายที่อุทิศตนเองให้กับพระเจ้า จะไม่ดื่มเหล้าองุ่น จะไม่ตัดผม

เพราะฝ่ามือ หาคความ ช่วย เหลือแต่ก็เสีย
เวลาเปล่า

เราได้แต่มองแล้วมองอีกจากหอคอย หวังว่า
จะมีชนชาติหนึ่งมาช่วย

แต่ก็ไม่มีชนชาติไหนมาช่วยพวกเราเลย

^{๑๘} พวกเขาสะครอຍพวกเรามา

ตั้ง นน พวก เราก็เลยไม่ กล้าเดินตามถนน
ใหญ่

จุดจบของเราใกล้เข้ามาแล้ว หมดเวลาของ
เราแล้ว

จุดจบของเรามาถึงแล้ว

^{๑๙} คนที่ไล่ ล่าเรานั้นว่องไวยิ่ง กว่าเหยี่ยวใน
ท้องฟ้า

พวกเขาไล่กวัดเราตามภูเขาด่างๆ

พวก เขาซุ่มโจมตีเราในที่เปล่าเปลี่ยวแห่ง
แล้ง

^{๒๐} กษัตริย์ที่พระ ยาร์เวห์เป็นผู้ แต่ง ตั้งที่เป็น
เหมือนลมหายใจของเรา

ได้ตกลงไปในกับดักของพวกเขา

เราเคยพูดถึงกษัตริย์องค์นี้ว่า

“พวก เราจะอยู่ใต้ร่ม เงาของพระองค์
ท่ามกลางชนชาติต่างๆนี้”

^{๒๑} นางสาวเอโดมที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอุส

ร้องเพลงและเฉลิมฉลองไปเลยในช่วงนี้
แต่ให้รู้ว่าด้วยแห่งความทุกข์ ยากจะเวียนมา

ถึงเจ้า

เจ้าจะเมาและจะเปลื้อง ผ้ายาว เองให้เปลือย
เปล่า

^{๒๒} นางสาวศิโยนเอ๋ย การลงโทษของเจ้าครบ
ถ้วนแล้ว

พระ ยาร์เวห์จะไม่ ปล่อยให้เจ้าเป็น เซลยอีก
ต่อไป

นางสาวเอ โดมเอ๋ย พระองค์จะลงโทษต่อ
ความผิดของเจ้า

พระองค์จะเปิดโปงความบาปต่างๆของเจ้า

คำอธิษฐานต่อพระยาร์เวห์

^๑ ข้าแต่พระยาร์เวห์ ขออย่าได้ลืมสิ่งที่
เกิดขึ้นกับพวกเรา

ดูสิ พวกเราต้องอับอายขายหน้าขนาดไหน

^๒ แผ่น ดินของ เราก็ถูกยกไปให้กับคน แปลก
หน้า

บ้านของเราถูกยกไปให้กับคนต่างชาติ

^๓ พวกเราได้กลายเป็นลูกกำพร้าพ่อ

แม่ของพวกเรากลายเป็นหม้าย

^๔ นาก็ต้องซื้อเขาคิม

พินก็ต้องซื้อเขาใช้

^๕ เราถูกตามล่ามาติดติด

เราหมดแรงและไม่สามารถหยุดพักได้ *

^๖ เราได้ทำสัญญากับอียิปต์
และกับอัสซีเรีย เพื่อจะได้มีอาหารเลี้ยงปาก
ท้อง

^๗ บรรพบุรุษของเราทำบาปและหายไปแล้ว
แล้วพวก เราต้องมารับ กรรมจากความ ผิด
บาปนั้น

^๘ พวกทาสมีอำนาจเหนือเรา

ไม่มีใครช่วยเราให้พ้นจากเงื้อม มือของพวก
เขา

^๙ เราต้องเสียดชีวิตเพื่อให้ได้อาหารมา

เพราะมีภัยอันตรายถึงตายในทะเลทราย

^{๑๐} ผิวของเราร้อนเหมือนเตาอบ

เรามีไข้สูงเพราะขาดแคลนอาหาร

^{๑๑} พวก ทหารของศัตรูได้ข่มขืนพวก ผู้ หญิง
ของศิโยน

พวก เขาข่มขืนพวกสาวพรหมจรรย์ในเมือง
ต่างๆของยูดาห์

^{๑๒} พวกเชื่อพระ วงศ์ต่างๆก็ถูกแขวนด้วย
ฝีมือของศัตรู

พวกผู้นำอาวุโสไม่ได้รับความเคารพนับถือ

^{๑๓} คนหนุ่มถูกบังคับให้ไม่แบ่ง

เด็กหนุ่มล้มลุกคลุกคลานเพราะต้องแบกพิน
อันหนักอึ้ง

^{๑๔} พวกผู้นำอาวุโสก็ไม่อยู่ตามประตูเมืองอีก
แล้ว

คนหนุ่มๆก็หยุดเล่นดนตรี

^{๑๕} ความสุขของพวกเราสิ้นสุดลง

การเต้นรำของเราได้เปลี่ยนเป็นการไว้ทุกข์

^{๑๖} มงกุฎได้หล่นลงจากหัวของเรา

มันช่างเลวร้ายจริงๆสำหรับเราเพราะพวกเรา
ได้ทำบาป

^{๑๗} จิตใจของเราก็ป่วยเพราะเรื่องทั้งหมดนี้
ดวงตาของ เราก็มืดบอดไปเพราะเรื่อง
ทั้งหมดนี้

^{๑๘} เด็ยวันนี้ ภูเขาศิโยนได้ถูกทิ้งร้างว่างเปล่า
และฝูงหมาจิ้งจอกมาเดินเล่นพ่านอยู่บนนั้น

* ๕:๕ เราถูกตามล่า ... หยุดพักได้ มีสำเนาแปลกรีกฉบับหนึ่งเขียนว่า “เราถูกบังคับให้แบก
แอกไว้บนคอ เราหมดแรงและพวกเขาไม่ให้เราพัก”

๑๙ พระยาห์เวห์เจ้าข้า แต่พระองค์ครอบ
ครองตลอดกาล
บัลลังก์ของพระองค์จะ อยู่สืบไปชั่ว ลูกชั่ว
หลาน

๒๐ ทำไมพระองค์ถึงได้ลี้มเราอยู่อย่างนี้
ทำไมพระองค์ถึงได้ทอดทิ้งพวก เรานาน
ขนาดนี้

๒๑ พระยาห์เวห์เจ้าข้า โปรดนำเรากลับมาหา
พระองค์ด้วย เพื่อว่าเราจะได้กลับมาหา
พระองค์

โปรดทำให้ชีวิตของ เรากลับไปเป็นเหมือน
เดิมด้วยเถิด

๒๒ หรือพระองค์หมดเยื่อใยกับพวกเราแล้ว
พระอนุชักรรพวกเราอย่างสุดขีดเลย อย่าง
นั้นหรือ